

சென்னை சிபி

ரயில் என்றாலே

கோடை மீழ்வுறை என்றால் பள்ளி மாணவர் களுக்குக் கொண்டாட்டம். பெற்றவர்கள் பாடோ பெரும் திட்டமிட்டும். கொஞ்சதும் வேயில் எங்கேயும் போகாமல் விட்டுக்குள்ளேயே முடங் கிடக்க வேண்டும் என்று பெரியவர்கள் நினைக்க, 'எங்கேயும் கூட்டிட்டுப் போகமாட்டேங்கிறீங்கோ' என்று குழந்தைகள் கிணங்க. ஒரே பேராட்டம் தான்.

அப்படி—இப்படி வெளியே செல்லினாலும் பரக் கள் அடர்ந்த இடமாக இருந்தால் நல்லது என்று பெரி யவர்கள் திட்டமிடுவார்கள். குழந்தைகளின் ஆர் வத்துக்குத் தீனி போடும் இடமாகவும் அது இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒர் இடம் உள்ளது. சென்னை வில்லிவாககம் ஐசைப் பேருந்து நிலையத்துக்கு அருகே உள்ள 'ரயில் மியூசியம்'தான் அது.

இந்தியன் ரயில்வேயின் ஹெரிட்.பி.டி.ஜ் என்ற துறையின் கீழ் நடத்தப்படுகின்ற இந்த ரயில் மியூசியத்தின் பிறந்த நாள் 31.03.2002.

ரயில் மியூசியத்தில் இயக்குநர் வி.கல்யாணசுந்த ரத்தாட்சன் பேசினார்:

"குழந்தைகளைத் துள்ளிக் குதிக்க வைக்கும் ரயில் மியூசியம் முதல் முதலில் தென்னிந்திய ஆரம்பிக்கும் பட்டது. அப்போது படிப்படியாக ஹைரா, வசூதர், நாக் டூர், சென்னை போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ரயில் என்றாலே மனதுக்குள் மகிழ்ச்சி எப்படிவோ புருத்து கொள்கிறது. இங்கு வரும் பெரியவர்கள், அவர் கள் குழந்தைகளைக் கொண்டுபோய் பவனம் செய்த

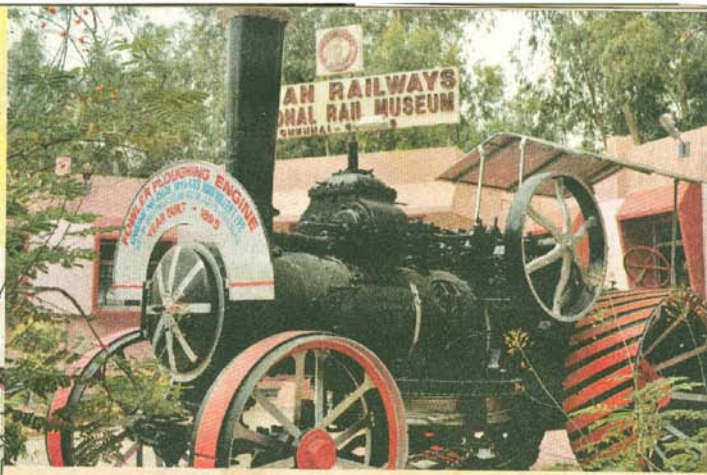
நீராவி என்ஜின் ரயிலின் நிலையங்களில் மூழ்கிப் போய்விடு கிறார்கள். தங்களுடைய கிராமத்தின் எல்லையில் எப் போதாவது வரும் ரயில்களைக் காத்திருந்து, உலகெங்கு ரயில் உடிகொண்டு போதும்போது மகிழ்ச்சியில் குதித்துக் கொண்டே வைகல்களைத் திரைப்படம் பார்க் கிறார்கள்.

குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இடமாக இந்த மியூசியம் இருந்தாலும், கவிமேரூ தொழில்நுட்ப நாகுடும் உள்ளது. உதாரணமாக, மழுவையர் பள்ளி, ஆரம்பப் பள்ளியில் சிவசங்கரன் பற்றி நாமஸ் உள்ளது. அங்கு பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகள் இங்கே வந்து பொம்மை ரயிலில் ஏறுகிறார்கள். சிவப்ப சிவசங் கரன் பாந்தரம் ரயில் நீண்டிருக்கிறது. மரு சன் பச்சை சிவசங்கரன் (நேரு ரயில் ஸ்டாண்டிடுகிறது. பள்ளியில் படித்ததை நேரில் பார்க்கு குழந்தைக் கிறார்கள்.

கல்லூரியில் பொறியியல் படிக்கும் மாணவர்கள் இங்கு வந்தால், அவர் கள் ரயில் என்ஜின் களில் வடிவமைப்பு, பொருளியல் வடிவமைப்பு, பீரிக் அபிவிருத்தி என்பவை பற்றியும் அறிவு வரும். உட்கொண்டு வந்து அவர் களுக்குத் தேவையான

வி.கல்யாணசுந்தரம்

மகிழ்ச்சி...!

தொழில்நுட்ப விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு போகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கு மாணவர்களுக்குத் தேவை யான பல விஷயங்களை எழுதிடும் வைத்திருக்கிறோம். எல்லாருமே நினைப்பார்கள் முதலில் நீராவி என்ஜின், அப்பறம் மசூ, அத்தொழில்நுட்பங்கள் எஸ்க்.ரீக் என்ஜின் என்று. உண்மையில் நீராவி என்ஜினுக்கு அடுத்தபடி பாக எஸ்க்.ரீக் என்ஜின்தான் வந்தது. 1920 இல் வெய் மாராண்டிடி மாரிலத்தில் எஸ்க்.ரீக் டீரெய்ஸ் ஒடி க்ருகிறது.

ரயில் என்றால் மீட்டர் கேடு. யூ.டி. கேடு. நேரோ கேடு என்றுதான் நினைப்பார்கள். ஆனால் இந்த நேரோ கேடில் 2 அடி அசலம் உள்ள பாதாளம் 2172 அடி அச லம் உள்ள பாதாளமாக இரண்டு வகைகள் இருக்கிற க்ருகிறது.

2 அடி அசலம் உள்ள நேரோ கேடு ரயில்வெண்ணக் காரன் எய்ல்தில் டார்ஜிலிங்கில் ஒடிக்கிறது.

மது ரயில்வேயில் ஆக்ஸிடென்ட். சிலிப்ப டீரெய்ஸ் ஒடிக்கிறது. எக்ஸாவு விபத்து நடந்தவிட்டால் அந்த டீரெய்ஸ் அங்கே போகும். அநில குண்ட் வேன் ஸ்டாப் வேன் வெடிக்கல் வேன் என்றெல்லாம் பகுதிகள் உள்ளன. குண்ட் வேனில் உள்ள பொருட்களை வைத்து பஸிபாளர்கள் விபத்து நடந்த பகுதியில் ரயில் போக்கு வாதத்தை சீரமைக்கும் பணியைச் செய்வார்கள். வெடிக்கல் வேனில் அறுவைச் சிகிச்சை செய்வது உட்பட விபத்தில் காப்பாணத்து நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்வது வதிகள் உள்ளன. ஸ்டாப் வேனில் பஸிபாளர்கள் தங்கி இருப்பதற்கான அமைதி முறைகளை உள்ளன. இப்படிப்பட்ட பணியை வடிவமைப்பது நமது எண்ணம்.

1917 இல் 2 அடி நேரோ கேடு நீராவி என்ஜின் உள்ளது.

1965 இல் ஹட்டிக்குச் சென்ற மலைய ரயிலின் முதல் வந்து இரண்டாம் வகுப்பு பெட்டிகள் உள்ளன.

1965 இல் ஒடிப்பீச்—தாய்பாம்பிள்சார ரயில் பெட்டிகள் உள்ளன.

இப்படி, சிறிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருத்தாக எங்களு டைய ரயில் மியூசியம் உள்ளது என்பதற்குப் பெருமை யாக.

ந.ஜீவா
படங்களை எம்.காத்திக்